

NOTY O AUTORACH

Lidia Baranowska – lektorka języka polskiego w Katedrze Lingwistyki Ogólnej i Stosowanej Donieckiego Uniwersytetu Narodowego imienia W. Stusa w Winnicy, tłumaczka. Absolwentka KUL (mgr historii) i Chmielnickiego Uniwersytetu Narodowego (mgr filologii, specjalność: języki słowiańskie i literatura). Zainteresowania: etymologia języków słowiańskich, glottodydaktyka.

Ihar Bortnik – doktor. Ukończył studia magisterskie na Połockim Uniwersytecie Państwowym (2001), studia doktoranckie – na Białoruskim Uniwersytecie Państwowym (2007). Obronił rozprawę doktorską w 2007 r. z dziedziny historii filozofii. Pracował na Połockim Uniwersytecie Państwowym w latach 2001-2021, gdzie przez 10 lat (2009-2019) kierował katedrą nauk społeczno-humanistycznych. Od 2023 r. na stażu naukowym Niemieckiego Instytutu Historycznego w Warszawie. Zajmuje się naukowo historią myśli społeczno-politycznej oraz kultury politycznej w Rzeczypospolitej w drugiej połowie XVI i pierwszej połowie XVII ww. Autor około 75 publikacji naukowych.

Marta Brzezińska-Pająk – dr, adiunkt w Instytucie Studiów Interkulturowych Europy Środkowo-Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego. Kulturoznawczyni, autorka monografii *Spektakl – granica – ekran. Mur berliński w filmie niemieckim*, Wrocław 2014, redaktorka tomu *Kino – postkomunizm – polityka. Film w krajach Europy Środkowo-Wschodniej wobec procesów transformacji politycznej i konsekwencji roku 1989*, Kraków 2018. Interesuje się przede wszystkim filmem niemieckim w okresie transformacji.

Katarzyna Duda – prof. zw. dr hab. w Instytucie Rosji i Europy Wschodniej na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego. Członkini Komisji Kultury Słowian PAU oraz Międzynarodowego Komitetu Słowianoznawstwa. Opublikowała książki: *Antyutopia w literaturze rosyjskiej XX wieku*, Kraków 1995; *Wiara i naród. Twórczość Władimira Maksimowa*, Kraków 2001; *Andriej Amalrik – rosyjski dysydent*, Kraków 2010; *Szkice o prozie rosyjskiej XXI wieku (Ulicka, Szyszkín, Pielewin, Minajew, Sienczyn, Kuricyn, Starobiniec...)*, Kraków 2017. Autorka licznych artykułów o antyutopii w literaturze światowej, emigracji Słowian oraz najnowszej literaturze rosyjskiej.

Grzegorz Gąsior – dr hab., historyk, absolwent Instytutu Historycznego UW, adiunkt badawczo-dydaktyczny w Instytucie Studiów Interkulturowych Europy Środkowo-Wschodniej na Wydziale Lingwistyki Stosowanej UW. Do jego ważniejszych prac należą monografie *Stalinowska Słowacja. Proces „burżuazyjnych nacjonalistów” w 1954 r.*, Warszawa 2006, *Praska wiosna w Bratysławie: kierownictwo Komunistycznej Partii Słowacji w okresie próby reformy systemu politycznego w Czechosłowacji w latach 1968-1969*, Warszawa 2015, *Polityka narodowościowa państwa na czechosłowackim Śląsku Cieszyńskim w latach 1920-1938*, Warszawa 2020 oraz edycja dokumentów *Slezská Matice osvěty lidové a národnostní otázka na Těšínku 1920-1938*, Český Těšín 2020.

Joanna Getka – prof. dr hab., dyrektor Instytutu Studiów Interkulturowych Europy Środkowo-Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego (ISIEŚW UW), rusycystka, białorutenistka, ukrainistka, filolożka, kulturoznawczyni. Autorka monografii i artykułów z zakresu kultury piśmiennej białoruskiego i ukraińskiego obszaru kulturowego, w tym kształtowania się nowoczesnej tożsamości kulturowej Białorusinów i Ukraińców oraz rosyjskiego imperializmu kulturowego.

Jerzy Grzybowski – doktor habilitowany, prof. UW, historyk. Zajmuje się historią polityczną i wojskową Białorusi i Polski XX wieku. Bada również dzieje Kościoła prawosławnego w Europie Środkowo-Wschodniej. Autor ponad 200 publikacji naukowych (w tym 5 monografii) w kraju i za granicą.

Elena Janczuk – doktor nauk humanistycznych, adiunkt na Wydziale Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego. Jest autorką dwóch monografii: *Język poetycki Mariny Cwietajewej. Gra słów i sensów*, Warszawa 2013 oraz *Stałe motywy metafizyczne w twórczości Mariny Cwietajewej*, Warszawa 2021, a także szeregu artykułów naukowych. Jej zainteresowania naukowe związane są z literaturą i kulturą rosyjską przełomu XIX i XX wieku, emigracją rosyjską w XX wieku, a w szczególności twórczością Mariny Cwietajewej.

Maxim Karaliou – absolwent wydziału historii Witebskiego Uniwersytetu Państwowego imienia P. Maszerowa. Pracował w Katedrze Nauk Społecznych i Humanistycznych Witebskiego Państwowego Uniwersytetu Medycznego. Od końca 2020 r. mieszka w Warszawie. Obecnie jest doktorantem Szkoły Doktorskiej Anthropos IPAN (Instytut Historii PAN). Członek Białoruskiego Instytutu w Pradze. Bada zagadnienia bolszewickiej polityki narodowościowej w BSRS (zwłaszcza w odniesieniu do Łotyszów i Polaków).

Anna Kościółek – doktor habilitowany, profesor UMK, literaturoznawca. Główne obszary zainteresowań badawczych: myślowa i ideowa spuścizna literatury rosyjskiej, filozofia człowieka oraz problematyka *sacrum* w twórczości pisarzy rosyjskich (przede wszystkim XIX w.), duchowość prawosławna, konteksty kulturowe literatury rosyjskiej, twórczość Andrzeja Murawjowa. Publikacje książkowe: *Człowiek Ewangelii w „Dzienniku pisarza” Fiodora Dostojewskiego*, Toruń 1994; *„Dziennik pisarza” Fiodora Dostojewskiego. Próba monografii*, Toruń 2000); *„Wybrane fragmenty z korespondencji z przyjaciółmi”. O ideowych poszukiwaniach Mikołaja Gogola*, Toruń 2004; *Andrzeja Murawjowa peregrynacje do kolebek chrześcijaństwa (Jerozolima, Rzym, Kijów)*, Toruń 2020.

Iwona Krycka-Michnowska – dr hab., prof. UW, adiunkt w Instytucie Studiów Interkulturowych Europy Środkowo-Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego. Prowadzi badania w zakresie literaturoznawstwa i kulturoznawstwa rosyjskiego ze szczególnym uwzględnieniem pierwszej fali emigracji rosyjskiej, okresu Srebrnego Wieku, literatury dokumentu osobistego oraz polsko-rosyjskich związków kulturowych.

Beata Kubok (Beata Kuboková) – dr nauk humanistycznych, slawistka, bohemistka. Jej zainteresowania badawcze dotyczą kontaktów językowych, wielokulturowości na pograniczu czesko-polskim, związków religii i języka oraz czeskich kodów kulturowych.

Piotr Sawicki – doktorant w Instytucie Studiów Interkulturowych Europy Środkowo-Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego. Zainteresowania naukowe: dzieje Kościoła prawosławnego w Polsce w XX wieku ze szczególnym uwzględnieniem historii prawosławnej diecezji grodzieńsko-nowogródzkiej w okresie międzywojennym.

Paweł Sekuła – dr, historyk, ukrajinoznawca, adiunkt w Zakładzie Studiów Polsko-Ukraińskich na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego. Uczestnik ekspedycji naukowych do Czarnobylskiej Strefy Alienacji. Prowadzi badania na temat wielokulturowej historii Czarnobyla i różnorodnych konsekwencji katastrofy jądrowej 1986 roku. Autor licznych monografii, m.in.: *Czarnobyl. Społeczno-gospodarcze, polityczne i kulturowe konsekwencje katastrofy jądrowej dla Ukrainy*, Kraków 2014; *Likwidatorzy Czarnobyla: Nieznane Historie*, Warszawa 2019; *Zona. Opowieść o radioaktywnym świecie*, ebook, 2020. *Katastrofa w Czarnobylu. Ukraińcy wobec tragedii 1986 roku*, Dąbrówka 2022.

Hanna Sytar – dr filologii, profesor nadzwyczajny, pracownik naukowy w Katedrze Językoznawstwa Słowiańskiego i Leksykografii Instytutu Słowiańskiego Akademii Nauk Republiki Czeskiej (Praga, Republika Czeska). Dziedziny badań: składnia, semantyka, pragmatyka, gramatyka konstruktywna, językoznawstwo stosowane, językoznawstwo korpusowe, badania porównawcze języków słowiańskich.

Jurij Tamkovich – badacz niezależny, absolwent Wydziału Historii Białoruskiego Uniwersytetu Państwowego. Zainteresowania naukowe: historia Białorusi i krajów ościennych, w tym: historia wojskowości, historia nekropolii w regionie, historia etniczna, historia ruchów narodowych, dzieje literatury XX wieku.